

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6Csp/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8521200147
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2022:8521200147.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom Mgr. Vladimírom Gurkom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, pr. zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: M. N., nar. X.X.XXXX, bytom M. XX, XXX XX M., pr. zast.: JUDr. Marián Geleneky, advokát, Garbiarska 20, 064 01 Stará Ľubovňa v konaní o zaplatenie 4 506,74 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd z a s t a v u j e konanie v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy vo výške 720 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania a nákladov na vymáhanie vo výške 109,62 eur.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 79,14 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, vystupujúca ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 4 506,74 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo žalovanému sumy od 28.6.2018 do zaplatenia a nahradil mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 2.5.2016 zmluvu o pôžičke č. 6232217/185649295 (evidenčné číslo zmluvy/príp. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 6 000 eur. Žalovaný mal podľa zmluvy splácať pôžičku v 96 mesačných splátkach po 107,36 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 10 306,56 eur. Do dnešného dňa uhradil sumu 3 320,40 eur. Vzhľadom na porušenie povinností žalovanému platiť splátky riadne a včas, žalobca listom zo dňa 26.4.2018 - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo ani v dodatočne poskytnutej lehote, žalobca dňa 19.6.2018 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 22.6.2018. Žalovaný doposiaľ dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh žalovaného predstavuje sumu 4 506,74 eur. Žalovaný mal ku dňu podania žaloby uhradiť žalobcovi sumu 7 717,52 eur (24 splátok po 107,36 eur + suma po zosplatnení vo výške 5 140,88 eur). Po odpočítaní úhrad žalovaného vo výške 3 320,40 eur a pripočítaní nákladov spojených s vymáhaním vo výške 109,62 eur činí dlh 4 506,74 eur. Zmluvnú pokutu si žalobca neuplatnil.

3. Na preukázanie svojich tvrdení pripojil k žalobe notársku zápisnicu spísanú u notárky JUDr. Ľubici Floriánovej č. N 3283/2017, NZ 54215/2015, NCRIs 55029/2015 zo dňa 11.12.2017, zmluvu

o spotrebiteľskom úvere č. 185649295 zo dňa 2.5.2016 s prílohami Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov na príslušný spotrebiteľský úver, udelenie súhlasu v zmysle zákona o ochrane osobných údajov a ďalšie prílohy, formulár o dôležitých zmluvných podmienkach uzatváraného poistenia, zoznam dokladov k pôžičkám, 3 výplatné pásky žalovaného, potvrdenie o zadaní prevodu, kópie dokladov žalovaného, predžalobnú upomienku zo dňa 26.4.2018, doklad o jej doručení žalovanému, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.6.2018 a prehľad splátok a úhrad.

4. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vyjadrení k žalobe ju považoval za nedôvodnú. Uviedol, že uzavretú zmluvu je potrebné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, preto musí byť v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Tento úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 uvedeného zákona. V zmluve absentujú podmienky upravujúce čerpanie úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) uvedeného zákona, nie sú uvedené predpoklady pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) uvedeného zákona (absentuje vzorec doplnený konkrétnymi údajmi), zmluva tiež neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) uvedeného zákona (nie je uvedený údaj o rôznych úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru). Namietol tiež celkovú výšku pôžičky, ktorá podľa žaloby mala byť 10 306,56 eur, ale podľa zmluvy o úvere je celková čiastka pôžičky uvedená vo výške 9 996,48 eur. Takisto uviedol, že mu nie je známa skutočnosť, na základe ktorej žalobca dospel k dátumu, od ktorého požaduje úroky z omeškania. Žalobca odoslaním oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru obyčajnou zásielkou porušil ustanovenia zmluvy o úvere, a to čl. IX, ods. 11, bod 11.2. zmluvy o úvere. Takéto oznámenie žalovanému nebolo doručené. Žiadal preto predložil doklad o jeho doručení, v opačnom prípade je oprávnený požadovať úroky z omeškania od podania žaloby. Takisto poukázal na povinnosť veriteľa ustanovenú v § 7 a § 11 ods. 2 zák. 129/2010 Z.z., a to skúmať úverovú schopnosť dlžníka, pri ktorej veriteľ nevynaložil takú mieru odbornej starostlivosti, ktorú vyžaduje zákon. Poukázal pritom na výdavky uvedené v zmluve (finančné výdavky 24 eur, iné mesačné výdavky 15 eur), ktoré sú veľmi nepravdepodobné. Týmto došlo k hrubému porušeniu odbornej starostlivosti pri posúdení schopností žalobcu, čoho následkom je, že veriteľ nemôže vyžadovať predčasné splatenie úveru a zároveň sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol žalobu zamietnuť.

5. K svojmu vyjadreniu pripojil 4 detaily platieb o úhradách úveru.

6. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v replike uviedol, že zmluva podľa neho obsahuje všetky náležitosti, a to aj s poukazom na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. K rozpisu splátok poukázal na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR (NS SR) sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018, kde je jednoznačne konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. K náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, podľa ktorého v zmluve nemusí byť uvedená amortizačná tabuľka, z ktorej bude vyplývať, aká časť každej splátky bude započítaná na istinu. Podľa súčasnej úpravy je postačujúce, ak rozpis jednotlivých položiek splátok sa uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá nie je automaticky súčasťou každej zmluvy. Ďalej uviedol, že oznámenie o vyhlásení o okamžitej splatnosti úveru doručoval obyčajnou poštou, lebo predtým bola žalovanému doručená výzva, pričom poukázal na deklaratórny charakter tejto listiny, ktorej účinky nastanú spätne momentom oboznámenia sa žalovanému s jej obsahom. K overovaniu bonity poukázal na skutočnosť, že žalovanému nebol ukradnutý občiansky preukaz a spíňal riskové podmienky na poskytnutie úveru. Tiež podpisom zmluvy potvrdil, že poskytnuté údaje sú pravdivé. Žalovaný preukázal výšku mesačného príjmu, ako aj mesačné výdavky. Ďalej uviedol, že celková suma pôžičky bola uvedená správne, nakoľko poistenie nie je obligatórnou súčasťou úveru, ale fakultatívnym nákladom. Uvedené je v zmluve uvedené slovami, že poistenie nie je povinné. Vo vzťahu k RPMN uviedol, že všetky obligatórne náležitosti zmluvy sú premietnuté do vzorca, ktorý je súčasťou čl. 7 zmluvných podmienok. Trval preto na podanej žalobe.

7. Žalovaný v duplike trval na podanom vyjadrení, ktoré inými slovami zopakoval. K overovaniu bonity uviedol, že netvrdí, že by mu bol ukradnutý občiansky preukaz, ale pri uzatváraní zmluvy nebol zo strany žalobcu vyzvaný na predloženie dokladov preukazujúcich skutočnú výšku jeho mesačných výdavkov, keďže mal aj iné úvery, ktoré prevyšovali sumu 39 eur. Rovnako „iné mesačné výdavky“ vysoko prevyšujú sumu 15 eur. Nebol poučený a ani nevedel, že by mal preukázať tieto mesačné výdavky. Týmto

podľa neho došlo k hrubému zanedbaniu odbornej starostlivosti, teda jednak veriteľ nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie úveru a jednak je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Navrhol preto žalobu zamietnuť.

8. K duplike pripojil kópie 3 rôznych poštových poukážok z obdobia máj 2016. Následne ešte právny zástupca žalovaného predložil súdu 2 detaily platieb.

9. V priebehu konania nový právny zástupca spol. Všeobecná úverová banka, a.s. aj spol. Intrum Slovakia, s.r.o. predložil súdu podanie, ktorým oznámil postúpenie pohľadávky uplatnenej v tomto konaní na spol. Intrum Slovakia, s.r.o. a navrhol pripustiť zmenu na strane žalobcu, s čím postupník súhlasil. K návrhu bolo pripojené odvolanie splnomocnenia zo dňa 30.9.2021 a príloha č. 1 k odvolaniu plnej moci, Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 24.9.2021, v ktorej sa postupník odvoláva na Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017, časť prílohy č. 3 so špecifikáciou postupovanej pohľadávky, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 28.9.2021 adresované žalovanému a dodatok č. 4 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 11.1.2021. Uznesením č.k. 6Csp/9/2021-131 zo dňa 8.11.2021 súd pripustil zmenu na strane žalobcu v zmysle podaného návrhu.

10. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal strany sporu, žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu. Právny zástupca žalobcu elektronickým podaním odoslaným dňa 26.2.2022 ospravedlnil svoju neúčast' a neúčast' žalobcu na pojednávaní z dôvodu pracovnej vyťaženia a hospodárnosti konania a navrhol rozhodnúť aj bez ich účasti. Zároveň vzal žalobu späť v časti týkajúcej sa zaplata sumy 720 eur s prislúchajúcim príslušenstvom vzhľadom na úhrady žalovanému dňa od 23.12.2020 do 24.1.2022 vo výškach 55 eur (prvé 4 platby) a 50 eur (zvyšných 10 platieb). Takisto zobral žalobu späť v časti týkajúcej sa zaplata nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 109,62 eur. Po zohľadnení tohto späťvzatie žiadal zaviazat' žalovaného na zaplata sumy 3 677,12 eur s úrokom z omeškania zo sumy 4 397,12 eur od 28.6.2018 do 23.12.2020 a postupne zo súm znižujúcich sa podľa vykonaných úhrad. Uvedené späťvzatie žaloby bolo doručené krátkou cestou právnenmu zástupcovi žalovanému pred pojednávaním. K vyjadreniu opakovane pripojil zmluvu o spotrebiteľskom úvere s prílohami, kto ich doložil už k žalobe.

11. Právny zástupca ospravedlnil neúčast' žalovaného na pojednávaní a súhlasil s čiastočným späťvzatím žaloby. Ďalej trval na doterajších vyjadreniach, ktoré v krátkosti zhrnul a zároveň namietol aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu vzhľadom na to, že predčasné zosplatenie úveru považuje za neplatný právny úkon, keďže nespĺňa zákonom stanovené znaky jasnosti, určitosti a zrozumiteľnosti, keďže v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti absentuje uvedenie splátky, pre ktorú bol úver zosplatený. Ak je zosplatenie neplatné, nemôže byť platné ani postúpenie pohľadávky z pôvodného na súčasného žalobcu. Z opatrnosti vzniesol aj námietku premlčania. Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhol žalobu zamietnuť.

12. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými v priebehu konania ako sú uvedené vyššie (v bodoch 3, 4, 6 a 9 odôvodnenia) zistil tento skutkový stav:

13. Právny predchodca žalobcu, spol. Consumer Finance Holding a.s., uzavrel so žalovaným dňa 2.5.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 185649295, ktorú právny predchodca žalobcu evidoval pod číslom 6232217. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému ako fyzickej osobe spotrebiteľský úver vo výške 6 000 eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť požičané finančné prostriedky v 96 mesačných splátkach po 107,36 eur, z ktorej poistenie činilo 3,23 eur, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.6.2016 a termínom konečnej splatnosti dňa 20.5.2024. V zmluve boli ďalšie náležitosti uvedené nasledovne: druh úveru: bezúčelový spotrebiteľský úver, fixná ročná úroková sadzba vo výške 14,90 %, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej aj RPMN) vo výške 15,97 %, priemerná ročná percentuálna miera nákladov vo výške 15,37 %, odplata 15,45 %, najvyššia prípustná výška odplaty 21,06 %, celková čiastka vo výške 9 996,48 eur, celkové náklady spotrebiteľa vo výške 3 996,48 eur, sadzba poistenia 3,10 %, ďalšie splátky splatné vždy: do 20. dňa v mesiaci a pri dobe trvania zmluvy bolo uvedené „do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy“. V bode X. zmluvy bol uvedený splátkový kalendár, z ktorého vyplýva rozdelenie každej splátky na istinu, úroky a poistenie. Poistenie v zmysle bodu IV. zmluvy nebolo povinné, žalovaný si zvolil poistenie základného súboru. V zmluve boli dohodnuté ďalšie práva a povinnosti zmluvných strán, okrem iného aj vzorec výpočtu RPMN s označením premenných písmenom

abecedy, pričom pri údajoch o úvere vyššie uvedených, ktoré sa zahŕňali do vzorca, bolo v zátvorke uvedené to ktoré písmeno, ako aj možnosť veriteľa požadovať predčasné splatenie úveru za podmienok upravených v bode 9.2 zmluvy. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že žalovaný uhradil po poskytnutí úveru od dňa 15.6.2016 do 26.11.2020 sumu 3 320,40 eur a následne uhradil ešte v období od 23.12.2020 do 24.1.2022 sumu v celkovej výške 720 eur v splátkach vo výške 55, resp. 50 eur (tieto splátky vo výške 720 eur boli predmetom späťvzatia žaloby). Vzhľadom na omeškanie žalovaného s viac ako 3 splátkami právny predchodca žalobcu listom označeným ako predžalobná upomienka zo dňa 26.4.2018 vyzval žalovaného na úhradu dovtedy dlžných splátok do 5.6.2018 s tým, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 02/2018, bude právny predchodca žalobcu oprávnený úver zosplatiť. Túto upomienku si žalovaný prevzal dňa 2.5.2018. Keďže žalovaný na upomienku nereagoval, právny predchodca žalobcu vyhotovil dňa 22.6.2018 oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktorým oznámil žalovanému, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu a žiadal žalovaného o jeho úhradu. Toto oznámenie bolo podľa tvrdenia žalobcu doručované obyčajnou zásielkou, čo však žalovaný poprel. Po podaní žaloby bola medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. (ako právnym nástupcom zaniknutej spol. Consumer Finance Holding, a.s.) a súčasným žalobcom uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok, podľa prílohy ku ktorej predmetom postúpenia bola aj pohľadávka uplatnená v tomto konaní, a to ku dňu 24.9.2021.

14. Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

15. Podľa § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 1 ods. 2 prvé dve vety zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

17. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 52 ods. 1 OZ účinného v čase podpísania zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19. Podľa § 52 ods. 3 OZ účinného v čase podpísania zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 52 ods. 4 OZ účinného v čase podpísania zmluvy, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 9 OZ účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

25. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

26. Súd vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby v prvom rade zastavil konanie v zmysle § 144 a § 145 ods. 2 C.s.p. v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 720 eur a nákladov na vymáhanie vo výške 109,62 eur, s čím právny zástupca žalovaného súhlasil.

27. Ďalej sa súd zaoberal charakterom zmluvného vzťahu uzavretého medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pri ktorej právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojho podnikania, kým žalovanému bol úver poskytnutý ako fyzickej osobe nepodnikateľovi. Táto skutočnosť ani nebola sporná, podobne ako aj všetky ostatné súdom zistené okolnosti prípadu uvedené vyššie okrem skutočnosti, či sa do dispozičnej sféry žalovaného dostalo oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, či zmluva obsahovala všetky náležitosti a či právny predchodca žalobcu skúmal bonitu žalovaného s odbornou starostlivosťou.

28. Súd sa však v prvom rade vysporiadal s otázkou aktívnej legitímácie. Pri skúmaní aktívnej vecnej legitímácie súd zisťuje, či žalobca je nositeľom práva vyplývajúceho z hmotného práva. Túto súd skúma vždy. V danom prípade ide o pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola postúpená tretej osobe, čiže v tomto prípade aktívna legitímácia úzko súvisí so splnením podmienok upravených v § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v nadväznosti na splnenie podmienok § 53 ods. 9 OZ.

29. Vo vzťahu k aktívnej legitímácii žalobcu je v danom prípade dôležité prihliadať na to, či boli splnené podmienky na postúpenie práv zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravené v cit. § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Tento zákon upravuje podmienky poskytovania určitého druhu úverov (konkrétne spotrebiteľských úverov). Jednou z podmienok na postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru upravenej v tomto ustanovení je, že postupovaná pohľadávka je splatná v celom rozsahu, teda že je buď po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. nastala splatnosť už aj poslednej splátky alebo ide o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. pri ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zrejmé, že konečná splatnosť úveru mala nastať až poslednou splátkou splatnou dňa 20.5.2024,

teda splatnou v celom rozsahu mohla byť v čase postúpenia pohľadávky iba z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v cit. § 53 ods. 9 OZ, ktorý pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinností dlžníka. K žalobe bola pripojená predžalobná upomienka s dokladom preukazujúcim jej doručenie žalovanému. Podobne k žalobe bolo pripojené aj oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Právny predchodca žalobcu, ani žalobca však počas celého konania nepripojili doklad o doručení alebo doručovaní oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovanému, pričom právny predchodca žalobcu iba v žalobe uviedol, že toto oznámenie bolo doručované obyčajnou poštou. Žalovaný však poprel, že by sa toto oznámenie dostalo do jeho dispozičnej sféry. Je zrejmé, že predčasné zosplatnenie úveru je podstatným zásahom do práv a povinností zmluvných strán, keď veriteľovi vzniká právo žiadať a na druhej strane dlžníkovi vzniká povinnosť uhradiť celý zostatok úveru naraz. Vzhľadom na závažnosť následkov spojených so zosplatnením dlhu je podľa názoru súdu dôvodné požadovať, aby takýto právny úkon bol preukázateľne odoslaný dlžníkovi, teda aby bolo preukázané, že sa oznámenie o zosplatnení dostalo minimálne do dispozičnej sféry dlžníka (podobne ako aj výzva veriteľa na úhradu dlžných splátok s upozornením na možnosť zosplatnenia dlhu, ktorej doručovanie v tomto prípade mal súd preukázané). Takéto doručenie oznámenia, resp. minimálne jeho odoslanie na adresu žalovaného súd nemal preukázané. Navyše žalobcom predložené oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru neobsahuje uvedenie dňa, ku ktorému bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. Ide pritom o podstatnú informáciu pre dlžníka, keďže od tohto dňa sa menia práva a povinnosti zmluvných strán, a to jednak v zmysle už vyššie uvedenej straty výhody splátok, ako aj vo vzťahu napr. k možnosti požadovať úrok z omeškania z celého zvyšku úveru, právo požadovať prípadné ďalšie sankcie spojené so zosplatnením úveru a pod. Táto informácia je samozrejme podstatná aj pre rozhodnutie súdu vzhľadom na potrebu skúmania, od kedy má veriteľ právo na vyššie uvedené nároky, ako aj na ďalšie nároky vyplývajúce z predčasnej splatnosti úveru, príp. aj pre účely posúdenia otázky prípadného premlčania nároku. Toto oznámenie je preto potrebné považovať aj za neurčité. Je nepochybne právom veriteľa rozhodnúť sa, pre ktorú omeškanú splátku zosplatní dlh a k zosplatneniu neprichádza automaticky, ale na druhej strane je potrebné uviesť, že k tomuto úkonu môže veriteľ pristúpiť jednak iba za splnenia podmienok upravených v § 53 ods. 9 a § 565 OZ a jednak ak sa rozhodne úver zosplatniť, je potrebné z vyššie uvedených dôvodov vyžadovať, aby takéto zosplatnenie bolo určité, čo zahŕňa aj uvedenie dňa, ku ktorému je úver zosplatnený. Za tohto stavu súd uzavrel, že neboli splnené podmienky na platné vyhlásenie úveru za predčasne splatný. Ak úver nebol platne zosplatnený, následné postúpenie pohľadávky z celého úveru je v rozpore s cit. § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., a to konkrétne s požiadavkou postúpiť úver buď po konečnej splatnosti úveru alebo po jeho platnom vyhlásení za predčasne splatný. Súd teda nemal preukázané podmienky na postúpenie pohľadávky podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

30. V danom prípade je pritom potrebné dať za pravdu žalovanému aj v tom smere, že v danom prípade nebol právny predchodca žalobcu oprávnený vyžadovať od žalovaného ako spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru aj z dôvodu, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. (viď § 11 ods. 2 zák. č. 19/2010 Z.z.). Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere síce vyplýva, že právny predchodca žalobcu zisťoval a aj zistil určité údaje o žalovanému ohľadne jej zamestnania, osobných, príjmových a výdavkových pomerov, pričom príjmové pomery mal právny predchodca žalobu preukázané výplatnými páskami žalovaného. Z týchto výplatných pások však vyplýva, že každý mesiac bola žalovanému zrazená suma 170,30 eur z titulu pôžičky. Napriek tejto skutočnosti vyplývajúcej priamo z dokladov, ktoré právny predchodca žalobcu mal k dispozícii, bola v zmluve o úvere pri výdavkoch na úvery uvedená iba suma 24 eur. Podobne pri „iných mesačných výdavkoch“, ako napr. SIPO, telefón, náklady na bývanie bola uvedená suma 15 eur, a to napriek tomu, že podľa zmluvy bol žalovaný v čase zmluvy ženatý a mal 1 vyživovaciu povinnosť. Z dokladov pripojených žalovaným k duplike vyplýva, v máji 2016 uhradil Východoslovenskej energetike, a.s. sumu 62,40 eur a Podtatranskej vodárenskej prevádzkovej spoločnosti, a.s. sumu 75,76 eur (tento doklad je vystavený na manželku žalovaného). Okrem toho Základnej škole s MŠ v Jarabine uhradil žalovaný sumu 18,38 eur (pri tejto platbe nie je uvedený dátum), čo je podstatne viac ako je suma 15 eur uvedená v zmluve. Uvedené skutočnosti nasvedčujú tvrdeniu žalovaného, že nebol poučený, že má uviesť všetky výdavky za účelom posúdenia jeho bonity. Za tohto stavu súd vyhodnotil, že právny predchodca žalobcu síce skúmal bonitu žalovaného a zabezpečil si od žalovaného určité doklady na preskúmanie jeho príjmov a jeho osobných pomerov, teda neprichádza do úvahy následok uvedený v druhej vete § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., avšak porušil povinnosť s odbornou starostlivosťou

skúmať schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, čoho následkom v zmysle § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. je to, že veriteľ nemá právo požadovať od spotrebiteľa predčasné splatenie úveru.

31. Keďže v konaní nebolo preukázané, že žalobca platne nadobudol pohľadávku uplatnenú v tomto konaní od jeho právneho predchodcu, súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu.

32. Vzhľadom na zamietnutie žaloby z vyššie uvedených dôvodov sa súd už bližšie nezaoberal námietkami žalovanému týkajúcimi sa náležitostí úverovej zmluvy, keďže pre rozhodnutie sú v tomto prípade bezpredmetné (vzhľadom na zamietnutie žaloby v celom rozsahu z iného dôvodu). K týmto však súd len poznamenáva, že tieto námietky žalovaného by súd nepovažoval za dôvodné, keďže všetky namietané náležitosti v zmluve podľa názoru súdu boli uvedené, a to aj s prihliadnutím na názory NS SR vyjadrené v poslednej rozhodovacej činnosti týkajúcej sa jednak povinnosti rozpisu splátok na istinu, úroky a poplatky, ktorých rozpis na konkrétne položky NS SR nepovažuje za potrebné (porovnaj napr. rozhodnutia sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018, 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.4.2018, 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.4.2018, 4Cdo/65/2018 zo dňa 26.9.2018, 5Cdo/132/2018 zo dňa 29.10.2018, 2Cdo/235/2017 zo dňa 21.12.2018, 3Cdo/45/2018 zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 4Cdo/187/2017 zo dňa 23.4.2018), ako aj týkajúce sa údajov potrebných na výpočet RPMN, ktoré podľa názoru NS SR vysloveného v rozhodnutí sp. zn. 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.2.2021 stačí uviesť v zmluve bez potreby ich špeciálneho označovania ako predpokladov pre výpočet RPMN a zo zákona o spotrebiteľských úverov nevyplýva ani povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Podobne údaj o dobe trvania zmluvy súd považuje za dostatočný, keďže tento nie je možné presne uviesť vzhľadom na to, že na začiatku vzťahu nie je zjavné, či dlžník uhradí všetky záväzky riadne a včas, pričom pri riadnom splácaní vie z termínu konečnej splatnosti určiť jednoducho aj termín ukončenia doby zmluvy. Takisto v danom prípade bola určená jedna úroková sadzba, nie viacero úrokových sadzieb, preto námietka o absencii uvedenia rôznych úrokových sadzieb je absolútne bezpredmetná. Námietka premlčania žalovaného je vzhľadom na zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti takisto bezpredmetná, ale táto by aj tak nebola dôvodná, keďže pri neplatnom zosplatnení úveru by sa začiatok premlčacej doby odvíjal odo dňa splatnosti tej ktorej splátky, pričom u žiadnej z požadovaných splátok nenastala splatnosť splátky viac ako 3 roky pred podaním žaloby.

33. O nároku na náhradu trov súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 C.s.p. Žalobca vzal žalobu v časti späť z dôvodu úhrad žalovaného a v časti týkajúcej sa nákladov spojených s vymáhaním. Pri posúdení procesného zavinenia na zastavení konania súd vychádzal z toho, že splátky uhradené do dňa postúpenia pohľadávky, t.j. do 24.9.2021, ktoré postúpenie súd vyhodnotil z vyššie uvedených dôvodov ako neplatné, mal právny predchodca žalobcu právo na ich úhradu. Pre tieto splátky v celkovej výške 470 eur preto súd posúdil späťvzatie žaloby ako späťvzatie procesne zavinené žalovaným, ktorý nezaplatil riadne a včas splátky úveru. V tejto časti by preto bol povinný žalovaný nahradiť trovy konania žalobcovi, čo súd pripočítal žalobcovi ako úspech v konaní. Vo zvyšnej časti, v ktorej bolo konanie zastavené pre splátky žalovaného, teda pre splátky uhradené po neplatnom postúpení pohľadávky na súčasného žalobcu, už vzhľadom na neplatné postúpenie nebol žalovaný povinný uhrádzať splátky, preto v tejto časti, ako aj v časti týkajúcej sa späťvzatia nákladov na vymáhanie, súd procesné zavinenie pripočítal žalobcovi, ktorý by mal nahradiť trovy žalovanému. V časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá, bol úspešný žalovaný. Za tohto stavu možno žalobcovi pripočítať úspech v rozsahu 10,43 % (470 eur z celkovej žalovanej sumy) a žalovanému úspech v rozsahu 89,57 %. Po započítaní úspechu a neúspechu strán sporu bol žalovaný úspešnejší v rozsahu 79,14 % a v tomto rozsahu mu priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. O výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.